

Ở Núi

khí về núi mỗi thắm tình của đá
dù ngàn năm chưa sẽ hỡi thời gian
em gầy quắc đến mưa còn ngại xuống
tóc dài nay có đủ che thân

khí về núi không lẽ mình hóa đá
đôi tình ta như cỏ thạch rữa sương
em xa quá quê nhà còn xa quá
và cũng thật gần như một vết thương

khí về núi nhớ dòng sông quê cũ
nhà em xưa chưa chắc đón ta về
đôi lang bạt cần chi bờ bến ghé
mai tuổi già còn lại núi với ta

Thương Tử Tâm